

VEGYES.

— **Ifjúsági előadások.** Igen szerencsés és üdvös gondolat valósul meg legközelebb a fővárosban, t. i. a színház felhasználása az irodalmi tanítás céljaira. Sokan gondoltunk már effélére, hiszen a fővárosban minden föltétel meg van arra, hogy a középiskolai tanuló ifjúság mintaszerű előadásban láthassa a drámairodalom remekeit. Az ifjúság száma itt oly nagy, hogy egyéb közönség nélkül is megtölti a színházat; itt van az ország legelső színpadja, a nemzeti színház, mely állami segédlemmel állván fenn, a kormány kívánságára a tanulók számára lehetőleg csekély belépti díjat állapíthat meg. Azonban, a kik erre gondoltunk is és indítványozni kívántuk, leginkább a kormánytól vártuk az intézkedést. Örömmel jegyezhetjük fel azonban, hogy *Erödi Béla* főigazgató lelkes buzgalmának sikerült a kormány egyenes beavatkozása nélkül az intendanturával folytatott tárgyalások útján megvalósítani e gondolatot. Az előadások első sorozatát még ebben az iskolai évben megtartják. Húsvét utáni héten adják az első darabot, s aztán — legalább így tervezik — hetenként egyet, összesen 8-at; mindig délután. Az idei cyklusban színre kerülnek: a *Bánk-Bán*, *Sophokles Elektriája*, *Shakespeare Velencei kalmárja* és *Szentivánéji álma*, *Molière Tudós női és Képzelt betege*, *Szigligeti Fenn az ernyője* és *Madách Ember tragédiája*. Az előadásokat nevezetesebb æsthetikus tanárainktól (legfeljebb egy negyed óráig tartó) conférence vezeti be. A helyáratok elég kedvezően állapították meg. Ha a szemléltetés minden tárgy körében rendkívül fontos kelléke a tanításnak, mondani sem kell, hogy a drámáról csak a színpad útján nyerhetni igazi fogalmat. Irodalmi szempontból ez előadások nagy tanulsággal kecsegtetnek; annál inkább, mert a tanulók nem egyenként, hanem osztályuk egész közösségével fogják megnézni. De általános paedagogiai hatása is lesz annak, ha a kulturélet ez ágazatába maga az iskola vezeti be a tanulóifjúságot, s így közönséget nevel magasabb művészetnek, viszont az ifjúságban a felsőbb rendű művészeti szükségletet fejleszti ki. Hozzá fog ez járulni ahhoz, hogy jövőre a színházak classikus előadásainak is meglegyen a maguk műértő közönsége, s ezzel a színház magasabb értelemben vett feladatának élhessen. Bizonyosan maguk az előadó művészek is kedvvel és becsvágygyal fognak közreműködni, s a nemes czélon kívül lelkesítőleg fog hatni rájuk az a gondolat is, hogy az ő bármily művészi, de egyéniségükhöz kötött, elröppenő alakításuk emlékét ezek a fiatal lelkek fogják legtovább megörizni s későbbi nemzedékekhez is eljuttatni.